

РЕШЕНИЕ

№ 5109

гр. София, 27.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35
състав**, в публично заседание на 28.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **5188** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.1 във вр. с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ и чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на А. Е. М. – гражданин на У., с ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. В. П. от САК, срещу Решение № 10-ОК/28.04.2023 г. на интервюиращ орган при ДАБ – МС, с което не е допусната до разглеждане последваща молба за предоставяне на международна закрила с вх. № ЦУ-15-53/07.04.2023 г. от А. Е. М..

Жалбоподателят моли за отмяна на решението като незаконосъобразно, издадено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон – отменителни основания по чл.146, т.3 и т.4 от АПК. Прави възражения, че при постановяването на акта административният орган е излязъл от пределите на проверката, очертани в чл.76а, вр. чл.13, ал.2 от ЗУБ и е пренебрегнал указанията по тълкуването и прилагането на чл.40, параграф 2 от Директива 2013/32/ЕС, дадени в т.36-44 от Решение на СЕС от септември 2012 г. по дело С-18 и т.27-38 от Решение на СЕС от 10.06.2021 г. по дело С-921/19. Счита, че неправилно е отхвърлил част от представените документи с мотива, че това не е направено на по-ранен етап и не е извършил проверка доколко и дали същите не касаят нови елементи и факти, свързани с въпроса за изпълнение на условията за предоставяне на международна закрила, които не са били разгледани при предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ. Изтъква, че непредставянето на документите в оригинал не може да служи като претекст за игнорирането им, тъй като

те са приложени не само като копия, но и като преведени такива със заверка „вярно с оригинала“ - въз основа на автентичните документи са снабдени с официален превод на български език от заклет преводач, който е заверил подписа си пред нотариус.

В хода на съдебното производство доводите в жалбата се поддържат и доразвиват от адв. В. П..

Ответникът – интервюиращ орган от Държавната агенция за бежанците при МС, чрез главен юрисконсулт Й. П., изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита, че оспореният административен акт е правилен и законосъобразен. Заявява, че представените от жалбоподателя доказателства са преценени като неотнормирани, респ. че е прието, че същите не са нови и съществени, тъй като при предходното административно производство е установено, че спрямо него не е наложено насилие, който извод е потвърден и от съда.

СГП – редовно и своевременно уведомена и призована за производството, не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид приложените по делото доказателства и направените от страните твърдения, искания и възражения, намира за установено следното:

А. Е. М. е [дата на раждане] в К. област, У.. Той е гражданин на У., етническа принадлежност – узбек, религиозна принадлежност – мюсюлманин, семейно положение – женен. Личните му данни са установени въз основа на узбекски национален паспорт.

За първи път А. М. поиска да му бъде предоставена закрила с Молба вх. № РД09-4055/26.10.2022 г. на РПЦ – С., рег. № УП 21920/26.10.2022 г. на ДАБ при МС. Тя е разгледана в производството по реда на ускорена процедура съгласно глава VI, раздел II от ЗУБ. С Решение № УП-ОК30/10.11.2022 г. на интервюиращ орган в Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, на основание чл.70, ал.1 вр. с чл.13, ал.1, т.2 от ЗУБ, е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца. При осъществен съдебен контрол за законосъобразност, то е потвърдено с Решение № 7540/09.12.2022 г. по административно дело № 10798/2022 г. по описа на АССГ.

На 29.12.2022 г. А. Е. М. подал Молба за международна закрила вх. № КП-6023/29.12.2022 г. на ДАБ при МС. В нея се сочели данни за извършено по отношение на подателя й насилие през месец февруари 2022 г. в У., когато без съдебно решение бил задържан за цяла седмица и подложен на малтретиране, изтезание и глад от полицейски служители. За това обстоятелство, заявено и в предходното производство, представил Становище от 22.12.2022 г. на д-р Миоза Д. - психолог, психотерапевт. Твърдял и нови обстоятелства относно държавата по произход, конкретно свързани с правата на човека, изтезания и малтретиране в наказателните производства, проблеми на затворниците, арести по политически причини и т.н. Посочил, че в продължение на тринадесет години е работил в завод „Ш. нефт и газ“, в който се правели корупционни схеми. След като отказал да подпише документи за нелегален износ на цистерни с втечен газ и да бъде въввлечен в незаконните дейности, започнал да получава заплахи, а после – на 13.03.2017 г., бил уволнен. Подал 14 сигнала за корупционните практики до президента на страната. Вследствие на това бил нарочен за противник на правителството, поради което и той и жена му не можели да си намерят държавна работа. През 2020 г. получил право да използва под наем имот, в който започнал да се занимава с животновъдство и създал

люпилня за яйца. Шест месеца по-късно земята му била отнета /според думите му – с фалшив документ/. Отново подал сигнал до прокуратурата, а това довело до увеличаване на заплахите и репресиите срещу него и семейството му от силите на реда. През януари 2022 г. синът му А. А. Е. бил зверски пребит по поръчка на политическите му противници и се наложило да бъде опериран, а след това да спазва специална диета и медикаментозно лечение. На 22.02.2022 г. той самият бил повикан в полицейското управление под претекст, че трябва да даде обяснения във връзка със сигналите за корупция, но бил задържан без съдебно решение, без повдигнато обвинение и без право да се свърже с адвокат. В този период бил подложен на насилие от четирима полицаи, които го държали гладен, биели го и го изтезавали, но също така го предупреждавали да не пуска повече сигнали до президента, тъй като в противен случай той и семейството му ще пострадат.

Проблемите на М., изложени в Молба за международна закрила вх. № КП-6023/29.12.2022 г., били оценени от административния орган като такива от криминален и корупционен характер. С Решение № 1-ОК/18.10.2022 г. интервюиращ орган на ДАБ при МС, на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ, не допуснал молбата до производство за предоставяне на международна закрила. Това решение е потвърдено по съдебен ред с Решение № 1851/22.03.2023 г. по административно дело № 1493/2023 г. по описа на АССГ.

Чужденецът А. Е. М. подал в ДАБ при МС последваща Молба за международна закрила с вх. № ЦУ-15-53/07.04.2023 г. Въз основа на нея е образувано настоящото административно производство. Към нея приложил:

- Съдебномедицинско удостоверение № 6/2023 г., издадено от д-р Р. Х. и д-р М. Т.;
- Становище от 22.12.2022 г. на д-р М. Д.;
- Призовка № 948/05.02.2022 г.;
- Заповед № 686/07.02.2022 г. за налагане на наказание 15 дни каторга за уронване престижа на държавен чиновник;
- Предупредително писмо № 748/17.02.2023 г., с което го уведомяват, че срещу него се води криминално разследване по обвинение, че през месеците май и юни на 2022 г. е взел участие във войната в У.;
- Уведомление № 1016/24.03.2023 г., с което му се съобщава, че повдигнатото му обвинение за участие във въоръжените сили на друга държава, по което не се е явил да даде обяснения, се счита за основателно и ще бъде наказан с от 5 до 10 години лишаване от свобода.

Документите са представени като фотокопия на оригиналите, ведно с превод на български език, направен от лицензиран преводач с нотариална заверка на подписа му, и отбелязване „вярно с оригинала“, направено от пълномощника на жалбоподателя адв. П..

С Решение № 10-ОК/28.04.2023 г. на интервюиращ орган при ДАБ – МС, молбата на М. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е обосновано с липсата на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход като е прието, че представените документи не удостоверяват наличието на такива. Като е разгледал основните моменти от бежанската история на жалбоподателя, административният орган е счел, че в проведените производства той е направил противоречиви твърдения. Това е оценено като опит от негова страна да представи нови доказателства за личното си положение и държавата си на произход с цел умишлена

заблуда и получаване на желаната от него международна закрила в страната ни без да са налице законовите предпоставки за това. Направен е извод, че заявеното от чуждия гражданин нежелание за завръщане в държавата му на произход не почива на конкретно доказано действие, относимо към личното му положение или свързано с държавата му по произход.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи: Предмет на оспорване в настоящото производство е Решение № 10-ОК/28.04.2023 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет /ДАБ – МС/. То е връчено на чуждия гражданин на 17.05.2023 г. Жалбата срещу него е подадена чрез административния орган в съответствие с чл.152, ал.1 от ПАК, в срока по чл.84, ал.2 от ЗУБ, а именно: на 22.05.2023 г., от активно легитимирано лице, имащо право и интерес от обжалване на административния акт. С оглед на това тя е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна. Съображенията са следните:

Молбата за международна закрила, с която е образувано настоящото административното производство, се явява последваща по смисъла на §1, т.6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ.

Производството пред административния орган е образувано на основание чл.76б от Закона за убежището и бежанците, който регламентира процедурата по предварително разглеждане на подадената последваща молба за международна закрила. Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, в чл.33 посочва случаите, в които този вид молби се приемат за недопустими. Съгласно чл.33, параграф 2, б.“г“ държавите членки могат да приемат, че една молба за международна закрила е недопустима, ако е последваща такава и когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това дали той отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 201/95/ЕС. Приетата норма в българското законодателство е тази по чл.76а от Закона за убежището и бежанците, съгласно която преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл.13, ал.2, т.4. Именно тази преценка е била направена и от интервюиращия орган в Държавната агенция за бежанците.

От друга страна, разпоредбата на чл.76б от Закона за убежището и бежанците не предвижда провеждането на лично интервю с чужденеца, както и в посочените хипотези на чл.76в от Закона за убежището и бежанците, чужденците не се ползват от правата по чл.23, ал.1, чл.29, ал.1, т.8, чл.29а и чл.58, ал.7. Тези обстоятелства обаче не изключват приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл.58, ал.5 от Закона за убежището и бежанците, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата.

Съобразно текста на чл.76б, ал.1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. При съобразяване на приложимата норма на чл.13, ал.2, т.4 от закона, тези писмени доказателства следва да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход. От събраните по делото доказателства се установява, че на жалбоподателя са дадени

указания относно реда за подаване на молбата за международна закрила. Следователно, изпълнено е изискването на чл.58, ал.5 от ЗУБ. Спазена е и гаранцията чл.10, параграф 1, б.„а“ от Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005 г. относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки. Съгласно последната посочена норма всички кандидати за убежище преди разглеждането на тяхната молба за убежище трябва да бъдат информирани относно процедурата, която се прилага относно правата и задълженията им по време на процедурата, както и относно последствията, които могат да произтекат от неспазването на техните задължения или отказа да сътрудничат на органите на език, за който има разумни основания да се счита, че те разбират. Те се информират за сроковете, както и за средствата, с които разполагат за изпълнението на своето задължение да предоставят документите, които са посочени в чл.4 от Директива 2004/83/ЕО. Тази информация им се предава в срок, за да е възможно те да упражнят правата си, които са гарантирани от директивата, както и да могат да изпълнят задълженията си по чл.11.

Както се посочи и по-горе, процедурата по чл.76б от Закона за убежището и бежанците не изисква провеждането на лично интервю с кандидата за международна закрила и на това лице не се предоставят правата по чл.29, ал.1, т.1 от закона /в хипотезите, посочени в чл.79б, ал.1, т.1-2 Следва да се отбележи обаче, че в случая чуждият гражданин е представил пет документа /подробно изброени и посочени по-горе/, които са приети за недостоверни, поради това че не са представени в оригинал, като са направени и разсъждения върху съдържанието им, които не кореспондират нито с правната, нито с житейската логика.

Уточненията и допълненията, които М. е направил към първоначално дадените обяснения, неоснователно са възприети като противоречиви данни. Опитът му да подкрепи с надлежни доказателства твърденията си за упражнено върху него физическо и психическо насилие по време на задържането му под фалшив претекст от узбекистанските власти, които е изтъкнал и при предходното подаване на молба за международна закрила, е възприет от административния орган като представяне на невярна информация, тъй като документите не били представени в оригинал. В тази връзка е необходимо да се подчертае, че в съдебно заседание беше извършено сравнение на приложените към административната преписка документи с оригиналите им, донесени от жалбоподателя, и беше констатирана пълна идентичност. Същите са преведени от лицензиран преводач, с нотариална заверка на подписа му. Както копията на документите, така и преводите, са със заверка, удостоверяваща верността им с оригинала, което е следвало да бъде взето предвид. Интервюиращият орган е следвало да разсее съмненията си относно автентичността им като предостави възможност на чуждия гражданин да ги представи в оригинал, както и да събере информация относно неизяснените факти и обстоятелства. Последното той е могъл да направи и чрез провеждането на интервю, в хода на което да постави към чужденеца съответните въпроси относно начина, по който документите са попаднали у него, кога и от кого са му предоставени, притежава ли ги в оригинал и т.н. Изясняването на тези обстоятелства би спомогнало за формирането на обосноваван и надлежно аргументиран извод, основан на конкретни данни и доказателства, а не на предположения и догадки, както е направил интервюиращият орган в оспорения акт. То би допринесло и за установяване по категоричен начин дали представените документи представляват писмени доказателства, свързани с нови

обстоятелства относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Предвид гореизложеното, съдът счита, че от страна на административния орган е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като при издаването на оспорения акт не са преценени всички представени от жалбоподателя писмени доказателства и така се е стигнало до издаване на решението без да са изяснени всички факти и обстоятелства по случая, т.е. в нарушение на чл.35 от АПК.

В решенията по дела C-297/17, C-318/17, C-319/17 и C-438/17 Съдът на ЕС приема, че чл.33, §2 от Директива 2013/32 на ЕП и на Съвета, относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, изброява изчерпателно положенията, при които държавите-членки могат да приемат, че една молба за международна закрила е недопустима. Съдът на ЕС сочи още, че целта на изброяването е да смекчи задължението на компетентната държава-членка да разгледа молба за международна закрила като определи случаите, в които такава молба се счита за недопустима. Според чл.33, §2, б.„г“ от Директивата, „молбата е недопустима, единствено ако е последваща, когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това, дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС“. В процесния случай наличието на такива „нови елементи или факти“ е обективно.

Отделно, с Решение на СЕС от 10.06.2021 г. по дело C-921/19 е прието, че чл.40, §2 от Директива 2013/32 и чл.4, §2 от Директива 2011/95 не допускат национално законодателство, съгласно което документ, представен от кандидат за международна закрила в подкрепа на последваща молба, автоматично се приема за непредставяващ „нов елемент или нов факт“, по смисъла на тази разпоредба, когато автентичността на този документ не може да бъде установена или източникът на такъв документ не подлежи на обективна проверка; от една страна преценката на представените в подкрепа на молба за международна закрила доказателства не може да варира в зависимост от това, дали става въпрос за първа, или за последваща молба, и от друга страна - съответната държава-членка е длъжна да сътрудничи с кандидата за целите на оценката на относимите елементи от последващата му молба, когато в подкрепа на тази молба кандидатът представя документи, чиято автентичност не може да бъде установена“.

В случая жалбоподателят е представил с молбата си пет нови документа, които не са били представяни преди това и тяхната относимост към молбата за предоставяне на международна закрила не е съобразявана при издаването на предходното решение. Съдържанието им е от съществено значение, доколкото ако се установи, че в тях са изложени обстоятелства, водещи на опасения от преследване на жалбоподателя, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група или на опасност от тежки посегателства за него като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, то отговора на въпроса дали са основания за допустимост на последващата молба за международна закрила би бил различен от постановения в оспореното решение. Допуснатото нарушение на административнопроизводствените правила е довело и до необоснован правен извод за недопустимост на подадената от жалбоподателя последваща молба за закрила.

В хода на административното производство е допуснато и друго съществено

нарушение на процесуалните правила. Това е така, защото в чл.76в, ал.1 от ЗУБ е предвидено, че при провеждане на процедурата чужденците се ползват от правата по чл.23, ал.1, чл.29, ал.1, т.8 и чл.29а. Съгласно чл.29, ал.1, т.8 от ЗУБ „По време на производството чужденецът има право на преводач или тълковник“. В случая това право на А. А. Е. е нарушено, тъй като интервюто с него е проведено на руски език – език, който той не разбира добре, а това му е попречило да даде цялата нужна информация и сведения и да участва пълноценно в производството.

При съобразяване с горното, съдебният състав намира, че обжалваното решение следва да бъде отменено като незаконосъобразно, а преписката да се изпрати на съответния компетентен орган от Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет за изпълнение на указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящото съдебно решение.

Така мотивиран и на основание чл.173, ал.2, предложение второ от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 10-ОК/28.04.2023 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците, не е допусната до разглеждане последваща Молба за предоставяне на международна закрила с вх. № ЦУ-15-53/07.04.2023 г. от А. Е. М. - гражданин на У., с ЛНЧ [ЕГН], **КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

ВРЪЩА делото на интервюиращ орган в Държавната агенция за бежанците за изпълнение на указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на това решение.

РЕШЕНИЕТО, на основание чл.85, ал.3 от ЗУБ, е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: